A°. 1832. N°. 26.

De uitgave van deze Courant geschiedt des Woensdags en Zaturdags, bij de GEZUSTERS SERRES. Het abonnement is ƒ 9,95 per Jaar.

Advertentiën worden aangenomen tegen 25 cents elken regel, mits op een zegel van 75 cents geschreven. Bijdragen zullen met dankbaarheid ontvangen worden.

SURINAAMSCHE COURANT.

ZATURDAG, DEN 31sten MAART.

PUBLICATIE.

DE GOUVERNEUR GENERAAL ad interim IN RADE.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo bij art. 15 van het *Reglement op de manumissie van Slaven in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen*, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 23 October 1831, n°. 83, gepromulgeerd en in werking gebragt bij Publicatie van den Gouverneur Generaal *a. i.* der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van 23/24 Maart ll. (Gouvernements-Blad van dit Jaar, n°. 2), onder anderen is bepaald, dat de aanzoeken, tot het verleenen van manumissie, zullen moeten vergezeld gaan » van een bewijs, dat door den aanzoeker, » in de generale geldkamer der Kolonie, » is gestort eene som van *Drie* tot *Vijf* » *Honderd* gulden (ƒ 300 *ad* ƒ 500), of » wel van eene, ten bedrage dier som, » gestelde personele en door de collegien, » welke in de Kolonien met het werk der » manumissie belast zijn, goedgekeurde » borgtogt, welk een en ander, ter cautie » zal verstrekken voor de openbare schatkist, dat dezelve te eeniger tijd geen » schade of winstderving door de verlangde » manumissie zal komen te lijden," aan de verpligting van het indienen van welk bewijs, volgens den inhoud van het aangehaald 15e artikel, § 1, alleen ontheven zijn de *Curators ad hoc*.

ZOO IS HET, dat Wij de toepassing en uitvoering van bovenstaande bepaling willende regelen, hebben goedgevonden en verstaan, vast te stellen, zoo als geschiedt bij deze:

ARTIKEL 1.

Het bedrag der som, welke ter voldoening aan art. 15, § 1, van het *Reglement op de manumissie van Slaven*, door den aanzoeker in de generale geldkamer der onderscheidene Nederlandsche West-Indische Kolonien zal moeten worden gestort, of waarvoor voldoende personele borgtogt zal moeten worden gesteld, zal zijn als volgt:

a. Voor Slaven-kinderen van Twaalf jaren, en daar beneden, *Drie Honderd* gulden (ƒ 300).

b. Voor Slaven van boven de Twaalf jaren, tot en met Veertig jaren oud, *Vijf Honderd* gulden (ƒ 500).

c. Voor Slaven boven de Veertig jaren oud, *Vier Honderd* gulden (ƒ 400).

ART. 2.

De aanzoeker die gebruik zal willen maken van de bevoegdheid, om in plaats van de te storten som, eene personele borgtogt te stellen, zal gehouden en verpligt zijn bij het in te dienen request om manumissie, niet minder dan twee personen als borgen aan te bieden, welke als burgers in de Burger-registers der respective Koloniën zullen moeten zijn ingeschreven.

Deze voorgestelde borgen goedgekeurd wordende, zal daarvan eene notarieële acte moeten worden opgemaakt, overeenkomstig het hier achter volgend formulier, waarvan de *grosse* ter respectieve Secretarijen zal moeten zijn ingeleverd, voor en aleer de advertentien, vermeld in art. 16 van het onderwerpelijk reglement der Slaven, zullen vermogen plaats te vinden.

De aangebodene borgen, of een van dezelve, niet goedgekeurd wordende, zal het verzoek om manumissie worden gehouden buiten verdere deliberatie, tot tijd en wijle, dat, *of* door de aanzoeker eene andere borgtogt, *ten genoege* van de collegien, die met het werk der manumissie belast zijn, zal zijn aangeboden, *of* door denzelven de vereischte som in de generale geldkamer gestort zijn zal.

ART. 3.

De bepaling, voorkomende in de twee voorgaande artikelen, zullen in werking komen te *Suriname*, op den 1sten April aanstaande, en in de Nederlandsche W. I. Eilanden, respectivelijk op den dag, waarop in elk derzelve het meer aangehaald reglement op de manumissie der Slaven zal worden gepubliceerd en afgekondigd.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering, gehouden alhier aan *Paramaribo*, den 27sten Maart 1832, het negentiende Jaar van Zijner Majesteits Regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur Generaal *ad int.* in Rade,

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

FORMULIER DER TE STELLEN BORGTOGT.

Op heden den . . . . Compareerden voor mij. . . . . en na te noemen Getuigen . . . . (*in te vullen de namen der borgen*). . . wonende te . . . . ingeschreven in het Burger-register der Kolonie . . . . volgens de daarvan aan mij . . . . vertoonde bewijzen, afgegeven in dd. . . . . onder N°. . . zijnde de Comparanten aan mij . . . . . bekend.

Te kennen gevende:

Dat HENDRIK VAN RAALTE, zich bij request heeft vervoegd aan . . . . met verzoek om te mogen verkrijgen Brieven van Manumissie, voor den hem in eigendom aankomenden slaaf, genaamd KWAKOE, zullende naar opgaaf van den eigenaar oud zijn . . . jaren; dat gezegde HENDRIK VAN RAALTE, gebruik makende van de bevoegdheid bij art. 15, § 1, van het *Reglement op de manumissie der Slaven in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen*, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 23 October 1831, n°. 83, alhier gepubliceerd den . . . . aan den aanzoeker om Brieven van Manumissie toegekend, om, in plaats van de in de generale geldkamer te storten som, eene personele borgtogt te stellen, ten genoege van het collegie met het werk der manumissie belast, bij het door hem ingediend request om manumissie voor den slaaf KWAKOE voornoemd, hen Comparanten, met hunne voorkennis en toestemming, als borgen heeft aangeboden tot alle zoodanige einden, als bij het aangehaalde 15de artikel, § 1, van het Reglement op de manumissie zijn bedoeld.

Dat met dit aanbod genoegen genomen zijnde, bij appointement van . . . . . . dd. . . . . N°. . . . . . . aan mij . . . . . vertoond, zij Comparanten, mitsdien alsnu verlangen daaraan verder gevolg te geven, en de vereischte acte van borgtogt tot stand te brengen.

En verklaarde alzoo de Comparanten bij en door deze, zich te stellen tot borgen elk in solidum en voor het geheel, des dat de een betalende de ander zal zijn bevrijd, voor de som van *Vijf Honderd* gulden (ƒ 500) als zijnde de voornoemde slaaf KWAKOE vallende onder de termen van § *b*, art. 1, der Publicatie van Gouverneur Generaal in Rade, dd. 27 Maart 1832, alhier gepubliceerd den . . . . , en mitsdien voor de ten zijnen behoeve te verkrijgen brieven van manumissie, eene borgtogt voor het boven opgenoemd bedrag van *Vijf Honderd* gulden (ƒ 500) vereischt.

En ten einde deze borgtogt overeenkomstig de bepaling van het aangehaald 15de artikel § 1 van het Reglement op de manumissie der slaven, zal kunnen verstrekken tot cautie voor de openbare schatkist, dat dezelve te eeniger tijd geene schade of winstderving door de verlangde manumissie van meergenoemden slaaf KWAKOE zal komen te lijden, zoo verklaarden de Comparanten, onder renuntiatie van alle benificien en middelen regtens, welke hun hiertegen te eeniger tijd mogten komen te stade, en mitsdien ook speciaal van de *benificien excussionis et divisionis*, waarvan de inhoud door mij aan de Comparanten is uitgelegd (*), zich te verbinden en te verpligten, gelijk zij zijn doende bij deze, om, wanneer meergenoemde zich thans nog in slavernij bevindende KWAKOE, nadat ten zijnen behoeve brieven van Vrijdom zullen zijn verleend, te eeniger tijd in zoodanigen behoeftigen toestand mogt geraken, dat hij, schoon geregtelijk uitgewonnen, niet in staat wordt bevonden de door hem verschuldigde belastingen of eenig gedeelte van dien te voldoen, of wel de verschuldigde belastingen van hem niet bij executie kunnen worden geind, of ook, dat hij ten laste van eenige erkende armen-inrigting vervalt of ten koste van den Lande of der Gemeente voor korteren of langeren tijd in eenig Hospitaal is verpleegd, *in elk dier gevallen*, de bij deze acte als cautie voor de openbare schatkist aangewezene som van *Vijf Honderd Gulden* (ƒ 500), dadelijk en op de eerste aanmaning, van wege de publieke administratie, als eigen schuld in promptis te zullen opleggen en voldoen, om te strekken ten voordeele van de openbare schatkist.

Verbindende de Comparanten tot nakoming hiervan, hunne personen en goederen als naar regten, en voorts zich speciaal onderwerpende, in geval namelijk zij mogten blijven in gebreke, om, op de eerste aanmaning in de hierboven bedoelde gevallen, de som van *Vijf Honderd Gulden* (ƒ 500) onverwijld in promptis op te leggen en te voldoen, aan uitwinning bij parate executie, even als zulks ten aanzien van belastingschuldigen gebruikelijk is: het al overeenkomstig art. 30 van het meer-aangehaald *Reglement op de manumissie der Slaven in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen.*

Aldus gedaan en gepasseerd, enz.

(*) Indien de borg iemand is, die volgens de bestaande wetten van eenig speciaal beneficie zoude jouisseeren, bij voorbeeld gehuwde vrouwen, moet aan die benificien mede nominatim gerenuntieerd worden.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 28 Maart 1832.

De Heer E. R. SCHORHÖLTZ, door den Gouverneur Generaal *ad int.* provisioneel gequalificeerd zijnde, om gedurende de afwezigheid van den Stads Geneesheer J. GROESBEEK, deszelfs functien als zoodanig waar te nemen, mitsgaders als lid in het *Collegium Medicum* zitting te nemen, heeft de voor die betrekkingen bepalen Eeden, in handen van den Gouverneur Generaal *ad int.* afgelegd; terwijl almede door den Gouverneur Generaal *ad int.*, tot plaats vervangend lid bij de commissie der *Melaatschheid* is benoemd en beëedigd, de Heer CONSTANTIJN HERING.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 28 Maart 1832.

De zeildag van de koloniale Paket-Schoener *Gouverneur Generaal Cantzlaar*, over de Eilanden *St. Eustatius* en *St. Martin*, naar *Curaçao* op aanstaande Zaturdag den 31 dezer bepaald zijnde, zoo wordt zulks door dezen ter kennisse van de daarbij belanghebbenden gebragt.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ADVERTENTIEN.

N. L. BRAAM, Exploicteur bij den *Hove van Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie*, zal op Vrijdag den 6den April 1832, des morgens den klokke Negen uren, ter Kastelenije van het *Hof van Civile en Criminele Justitie*, publiek bij Executie verkoopen:

De verlatene Plantagie *NIEUW KUIJLENBURG*, gelegen aan de rivier *Cottica*; — en den Grond *VOORZORG*, cum. annex., gelegen binnen deze Kolonie, in de *Vredenburger kreek*, ter linkerhand in het opvaren tusschen de Plantagie *Harmonie* en het Strand, aankomende het Fonds van Negotiatie onder directie van den Heer J. M. FRAISINET, te *Amsterdam*. — Zijnde de inventaris van gemeld Effect ter *visie* ten Kantore voornoemd, berustende.

Paramaribo, 30 Maart 1832.

ALGEMEENE VERGADERING van het Kollegie *DE VEREENIGING*, op *Heden Avond*, te half *acht* uren. De Leden worden verzocht deze Vergadering met hunne tegenwoordigheid te vereeren.

Paramaribo, 31 Maart 1832.

Op Maandag den 9den April 1832, 's namiddags ten *vier* uren, zullen door den Vendumeester A. SALOMONS, publick doen verkoopen:

De Plantaadje *SPIERINGZORG*, met 18 SLAVEN, gelegen aan de *Klein Mateppica*; — en

De Plantagie *GRONINGEN*, met de daarop staande GEBOUWEN, en 13 koppen SLAVEN, gelegen aan de *Taporipa Kreek*.

De Inventarissen van beide Effecten en de Veil-Conditien, liggen ter *visie* van voormelde Vendumeester.

H. P. PENARD qq. en B. CALGREN qq., zijn van voornemen op Dingsdag den 24sten April e. k., des namiddags ten 4 uren, door en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, publiek te doen verkoopen, de $\frac{1}{5}$, $\frac{3}{18}$ en $\frac{2}{150}$ Aandeelen in de KOFFIJ-PLANTAADJE *NACCARACCIBO*, gelegen aan de *Mot Kreek*. Bewijzen van eigendom, veil-conditien, enz., zullen 8 dagen voor den Verkoop, bij den Vendumeester voornoemd, voor Gegadigdens ter *visie* liggen.

Paramaribo, 29 Maart 1832.

Over zes weken, dag en datum nader te bepalen, zullen Beheerders des Boedels wijlen den Heer PIETER DIRK VAN ESCH, door den Vendumeester S. F. FLU, publick doen verkoopen:

Het *HUIS*, en *ERF*, staande en gelegen alhier aan de *Gravenstraat*, bekend onder L. B. No. 46, aankomende opgemelden Boedel.

Paramaribo, 28 Maart 1832.

Uit de Hand te Koop:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Heilige Weg*, L. C. No. 51. — Te bevragen bij den Heer J. C. STUGER.

VERMIST.

Sedert eenige weken, een HOND, genaamd *Maracca*, hebbende afgesneden ooren, en grijze tijgervlekkige huid; zijnde eene Reu. — Die dezelve aanwijst, zal beloond worden.

HALBERSTADT.

F. EIJSBREKER

Presenteert te koop: DAMES PAPIERE HOEDEN, à f 2.

A. B. ZEEGELAAR geb. ALCKEN, is voornemens de Kolonie te verlaten.

Paramaribo, 28 Maart 1832.

SCHEEPSTIJDINGEN.

Binnengekomen.

Den 21sten dezer, de Nd. Am. Brik Sarah Ann, Kapt. ABRAHAM EGVELL, van Glouchester.

Uitgeklaard.

Den 23sten het Schip Aurora, Kapt. J. A. DE HAAS, naar Amsterdam; lading: 39 vaten en 1681 balen heele Koffij, 5 vaten en 328 balen gebr. dito. 172 balen schoone, en 10 dito vuile Katoen, 20 balen Cacao, 365 bundels Kwassie Hout, 5 kisten droge Goederen, en 618 pond Koper.

Idem, het Schip Guiana, Kapt. D. G. VISSER, naar Amsterdam; lading: 272 vaten Suiker, en 46 balen schoone Katoen.

Den 26sten, de Nd. Am. Brik Dido, Kapt. SAMUEL SAYWARD, naar Boston; lading: 165 vaten Malassie.

NIEUWSTIJDINGEN.

PARAMARIBO, 29 Maart. Op heden had alhier eene voor den waren menschenvriend, belangrijke plegtigheid plaats.

De scheeps-jongen, FRIDRICH GERARDUS JOHANNES SPINDEL, aan boord van het Nederlandsche Brik-Schip *Sophia*, gevoerd door den eerzamen Kapitein B. F. IPSEN, had het noodlottig ongeluk, om op den 20sten Februarij jl., in de snelstroomende rivier *Suriname* te vallen, waarin hij, buiten alle twijfel, eenen gewissen dood zoude ondergaan hebben, had de matroos HINDERICH ERNST, in dienst van gemelden bodem, niet, de edelmoedigheid en het onverschrokken besluit genomen, met eigen levensgevaar, dadelijk in gemelde rivier te springen, om, was het mogelijk, hem te redden, hetwelk hem ook, onder den Goddelijken bijstand, spoedig gelukte, en zij weldra, beide behouden op gemelden bodem aankwamen. — Ook dient hier, loffelijke melding gemaakt te worden van den Neger-slaaf, genaamd KWASSIE, in eigendom aankomende den WelEd. Gestr. Heer L. THIJM. — Gemelde slaaf, het kloekmoedig besluit van den matroos H. ERNST ziende, sprong dezelve onmiddelijk na, en alhoewel het hem niet heeft mogen gelukken, den ongelukkige te redden, vindt men in deze trek, waarlijk! deszelfs echte menschenliefde helder uitblinken.

Het was dan ook te vermoeden, toen deze edele karakter-trek aan het Bestuur van ons verdienstelijk Departement *Paramaribo* der Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen*, ter kennisse werd gebragt, hetzelve in eene openlijke Vergadering deszelfs goedkeuring hieromtrent deed blijken, hetgene dan ook heden morgen in het Kerkgebouw der Luthersche Gemeente plaats had.

Den WelEd. Gestr. Heer Mr. T. M. LOTZE, postulerend *Advokaat* en *Assessor bij de Regtbank van Kleine Zaken* alhier, opende deze plegtigheid, door het uitspreken eener treffende Redevoering, »over het vreugdevolle, gelegen in het bewustzijn van »getrouwe pligtbetrachting". waarna, aan gemelden matroos HINDERICH ERNST, onder hartelijke toespraak van den Voorzitter, den WelEd. Gestr. Heer Mr. P. FIERS SMEDING, de gewone zilveren Eerepenning en Getuigschrift, als ook eene geldelijke bijlage, ten geschenke werden uitgereikt; — terwijl aan genoemden Neger-slaaf KWASSIE, onder toespraak in de Neger Engelsche taal, door den Secretaris van het Bestuur, den WelEd. Gestr. Heer N. G. VLIER, ter belooning van deszelfs poging tot redding, een zilveren Zak-Horologie, tot veredring werd geschonken.

De talrijk opgekomene schaar, waaronder wij Zijne Excellentie onze Gouverneur Generaal *a. i.*, Hoogere en Lagere Ambtenaren, Burgerlijke en Militaire Autoriteiten, Leeraren en Voorstanders der onderscheidene Godsdienstige Genootschappen, tellen mogten, zette der geene geringe luister aan dit plegtig Feest bij.

MENGELINGEN.

TWEE ANECDOTEN BETREKKELIJK DE VERDRAAGZAAMHEID.

Te *Rochlitz*, in *Saksen*, woont maar één eenige Roomschgezinde, een stil, braaf en zeer bemiddeld man. De inwoners dier plaats besloten met elkander, om op den dag des feestviering van de overgave der Augsburgsche Geloofsbelijdenis hunne huizen te verlichten; doch tevens gaven zij aan den Burgemeester te kennen, dat hij, als hunne Roomsche medeburger, zijne woning niet wilde verlichten, zulks door de vingeren moest zien, dewijl die man dat feest, volgens zijn geloof, niet mede kon vieren. De avond van den 25sten Junij 1830 brak aan, en ziet, het huis van den Roomschgezinde was uitmuntend verlicht, met kransen en zeer schoone bloemen opgesierd, en voorzien van het volgend opschrift:

Des Glaubens Formen ändern sich,
Der Glauben selbst bleibt ewiglich.

Dat is, van verre gevolgd:

De vormen des geloofs van tijd tot tijd vergaan,
't Geloof blijft echter vast en eeuwiglijk bestaan.

Wij herinneren ons hier bij eene tweede anecdote, welke ons op de volgende wijze verhaald werd. In een der Hollandsche Steden, waarin men in 1829, wegens het gesloten concordaat (!?) tusschen onzen geëerbiedigden Koning en den Paus, bijna alle huizen van Protestanten en Roomschen, des avonds, verlicht zag, woonde een rijke Israëliet. Deze ook had zijne woning prachtig verlicht, en dit opschrift voor hetzelve geplaatst:

Ik ben niet Geus of Paapsch, ik ben slechts maar een (Smous,
Ik illumineer nogtans voor Koning en voor Paus.

DE BANKIER TORLONIA TE ROME.

De vader van dezen beroemden bankier was een loontrekkend bediende. De jonge TORLONIA, die arbeidzaam en schrander was, begon met het juweliers-bedrijf te ondernemen. Spoedig daarop maakte hij eenen aanvang met de bankiers-zaken, en een onverwacht voorval bragt hem in aanraking met den kardinaal CHIARAMONTE (later Paus PIUS VII). Na het overlijden van den Paus PIUS VI, zoude te Venetie een conclave ter verkiezing van eenen nieuwen Paus gehouden worden. CHIARAMONTE, die geen geld had, wenschte dit conclave bij te wonen, en TORLONIA schoot hem eenige honderd *scudi* voor. Dit stelde den Kardinaal in staat, naar Venetie te reizen, alwaar hij tot Paus werd verkoren. Uit erkentenis benoemde hij bij zijnen terugkeer TORLONIA tot pausselijk bankier. Deze bekwam later den titel van MARCHESE, werd toen Hertog en is thans een der rijkste kapitalisten van Europa.

(*The journal of a Nobleman*, Lond. 1831.)